یادداشت روز

پدری برای مادر دانشگاه‌های ایران!

عملکرد حقوقی دولت محترم از زوایای مختلفی قابل بررسی است، به ویژه که «حقوقدان» بودن رئیس‌جمهور محترم‌مان یکی از عبارات پرطمطراق تبلیغی در انتخابات ریاست جمهوری ۹۲ شده بود؛ و البته پس از انتخابات هم، دکتر روحانی به مناسبت‌های مختلف، بر وجهه حقوقی خودشان تأکید داشته و دولت یازدهم را هم دولتی قانون‌مدار دانسته‌اند.

تدوین منشور حقوق شهروندی، ارسال لایحه جرم سیاسی به مجلس، نهایی کردن لایحه جامع وکالت، از جمله عملکردهای حقوقی دولت محترم است که بعضاً با حواشی‌ای هم همراه بوده است. گذشته از این اقدامات، برخی از عملکردهای حقوقی دولت هم چندان بی‌حاشیه نبوده است. یکی از این موارد، نحوه تعیین وزیر و رئیس برای وزارت علوم و دانشگاه‌ها است. این یادداشت تنها همین مورد اخیر، یعنی عملکرد حقوقی دولت محترم در تعیین رؤسای دانشگاه‌ها را مورد بررسی قرار خواهد داد. پیش از پرداختن به اصل موضوع، اهمیت آنچه در ادامه می‌آید از این حیث بیش از پیش است که در نظر داشته باشیم، وزارت علوم در طول عمر دو سال و اندی دولت یازدهم، تنها حدود ۹ ماه با وزیر اداره شده است و پس از تعیین وزیر و در حال حاضر هم، حدود ۳۰ دانشگاه، بدون رئیس اداره می‌شوند که در آن بین، مهمترین دانشگاه ایران، دانشگاه تهران هم بیش از دو سال است که با سرپرست در حال اداره شدن است. نانوشته پیداست، این رویه به لحاظ حقوقی دارای ایرادات بسیاری است، ادامه مطلب را بخوانید.

۱- مطابق اصل یکصد و سی و سوم قانون اساسی، رئیس‌جمهور پس از مراسم تنفیذ و تحلیف وزرای پیشنهادی خود را به مجلس معرفی کرده تا نمایندگان جهت تصدی امر وزارت به آنها اعتماد کنند. اگر وزیری موفق به کسب رأی اعتماد از مجلس نشود، به استناد قسمت آخر اصل یکصد و سی و پنجم و تبصره دوم ماده ۱۹۰ آیین‌نامه داخلی مجلس شورای اسلامی، رئیس جمهور می‌تواند به مدت نهایتاً ۳ ماه برای وزارتخانه بدون وزیر، سرپرستی را تعیین نماید.

پس از رأی اعتماد مجلس به وزیر پیشنهادی دولت است که اصل «نظارت» قوه مقننه بر قوه مجریه شکل گرفته و وزیر دولت، با اهرم‌های «سؤال» و «استیضاح» تحت نظارت مجلس است. این اهرم‌های نظارتی برای سرپرست اعمال نمی‌شود. به بیان دیگر، از آنجا که سرپرست وزارتخانه، مورد اعتماد مجلس واقع نشده است، به لحاظ حقوقی هم نمی‌توان در مجلس از وی سؤال نمود یا او را به استیضاح کشاند؛ همین عدم نظارت، یکی از دلایلی است که قانون‌گذار برای نهایتاً ۳ ماه تعیین سرپرستِ را مجاز دانسته است و پیش از اتمام ۳ ماه رئیس‌جمهور مکلف است مجدداً وزیری را برای کسب رأی اعتماد به مجلس معرفی نماید. وزارت علوم در دولت یازدهم، افت و خیزهای فراوانی را در این رابطه به خود دیده است؛ چرا که در زمان سرپرستی توفیقی بر وزارت علوم، حاشیه‌های دامنه‌داری برای وزارتخانه و دانشگاه‌ها به وجود آمد که پرداختن و واکاویدن آن حواشی، موضوع این نوشتار نیست. در سطحی پایین‌تر، سرپرست یک دانشگاه هم تفاوت‌هایی با رئیس دانشگاه دارد.

۲- اصلی در حقوق اداری پذیرفته شده است که مطابق آن، سرپرست، صرفاً یک مقام اداری و برای رتق و فتق امور جاری دستگاه مربوطه است که انتخاب می‌شود. نتیجه منطقی اصل «تداوم خدمات عمومی» در حقوق اداری این است که برای جلوگیری از تعطیل شدن امور جاری دستگاه‌های اداری و با توجه به تعذّر از انتخاب رئیس، بطور موقت برای مجموعه مورد نظر، سرپرستی انتخاب می‌شود تا صرفاً امور اداری - اجرایی مجموعه تحت سرپرستی خود را به پیش ببرد.

پرواضح و منطقی است که به همان میزان که نظارت بر سرپرست کمتر از نظارت بر رئیس است، اختیارات رئیس هم از سرپرست بیشتر است. به عبارت دیگر، نظارت بیشتر دستگاه‌های نظارتی بر رئیس، به وی اختیارات بیشتری می‌دهد و از آنجا که سرپرست تحت نظارت کامل نهادهای نظارتی نیست، طبیعتاً از اختیارات کمتری هم برخوردار است؛ درست همانند آنچه که در بند یک این یادداشت و در خصوص تفاوت وزیر و سرپرست نوشته شد. این موضوع در ماده ۳ آیین‌نامه مدیریت دانشگاه‌ها و موسسات آموزش عالی، مصوب شورای عالی انقلاب فرهنگی هم تصریح شده است: «رئیس موسسه بالاترین مقام اجرایی موسسه می‌باشد و در قبال کلیه امور موسسه در حدود مقررات مصوب، مسئول و نماینده حقوقی موسسه در نزد مراجع ذیصلاح خواهد بود».

با این اوصاف، مشخص است که سرپرست یک مجموعه منطقاً نمی‌تواند و نباید برای مجموعه تحت سرپرستی خود، «سیاستگذاری» داشته باشد، چرا که وی صرفاً مسئول رتق و فتق امور جاری، آن هم برای جلوگیری از تعطیل شدن ارائه خدمات عمومی است. همچنین و با توجه به نظارت غیرمستقیم و خفیفی که بر سرپرست اعمال می‌شود، دست بردن وی در اسناد مالی، عزل و نصب‌ها و تعیین خط مشی‌هایی که توسط وی صورت می‌پذیرد، همگی به لحاظ منطقی و حقوقی قابل خدشه و مناقشه است.

۳- در خبرها آمده است که پس از ۲ سال اداره شدن نماد آموزش عالی کشور با سرپرست، نهایتاً امروز قرار است در شورای عالی انقلاب فرهنگی برای ریاست دانشگاه تهران تعیین تکلیف شود. سرپرست فعلی دانشگاه تهران، خود جایگزین سرپرست قبلی این دانشگاه شده است، اقدامی که خود بر خلاف قوانین لازم‌الاجرای کشور انجام پذیرفته است. گذشته از این، استمرار سرپرستی دکتر نیلی به مدت قریب به ۲ سال هم، خلاف قانون بوده است و ایشان حداکثر به مدت ۶ ماه می‌توانسته‌اند سرپرست دانشگاه تهران باشند، چرا که تبصره ۲ ماده ۴ آیین‌نامه مدیریت دانشگاه‌ها و موسسات آموزش عالی در این خصوص تصریح دارد: «وزیر هر یک از وزارتین می‌تواند تا تایید حکم رئیس پیشنهادی موسسه توسط شورای عالی انقلاب فرهنگی، وی را حداکثر به مدت شش ماه به عنوان سرپرست موسسه منصوب نماید».

گذشته از این اقدامات برخلاف قانون دولت، آن هم در مواجهه با نماد آموزش عالی ایران، چند نکته در انتخاب رئیس این دانشگاه در خور اهمیت است.

آقای نیلی احمدآبادی پیش از این برای تصدی وزارت علوم به مجلس معرفی گردیدند، اما نمایندگان مردم به ایشان اعتماد نکردند. وقتی نمایندگان مجلس پس از بررسی رزومه علمی - اجتماعی آقای نیلی به ایشان برای تصدی وزارت علوم اعتماد نکرده‌اند، در انتخاب ایشان به عنوان رئیس مهمترین دانشگاه ایران هم بایستی تأمل کرد. علی‌الخصوص اینکه مخالفت نمایندگان مجلس با نیلی احمدآبادی به اندازه‌ای بود که برخی نمایندگان پیشنهاد کرده بودند بدون شنیدن نظرات موافق و مخالف، رای‌گیری صورت بگیرد.

مطابق آنچه که در جلسه رأی اعتماد آقای نیلی مطرح شد، یکی از انتقادات وارده به ایشان که در نهایت هم منجر به عدم اعتماد نمایندگان شد، تبری نجستن از فتنه بود. در دوران تصدی سرپرستی دانشگاه تهران، حذف نیروهای ارزشی و بازگشت افرادی که در فتنه ۸۸ بازداشت و زندانی شده بودند، مانند «داود.س» به دانشگاه و «حر» خطاب کردن فعالان فتنه، از جمله نکات منفی کارنامه آقای نیلی احمدآبادی است.

چندین و چند مورد دیگر از عملکردهای غیرکارشناسی و سیاسی آقای نیلی در مدت سرپرستی دانشگاه تهران وجود دارد که انتخاب ایشان را به عنوان رئیس مهمترین دانشگاه ایران، در خور درنگ و تأمل جدی می‌نماید.

دولت محترم، علاوه بر دانشگاه تهران، دانشگاه‌های مهم دیگری را هم با سرپرست اداره می‌کند! رویه دولت در این خصوص، علاوه بر خلاف قانون بودن، احتمالاً اهداف پیدا و پنهان دیگری را هم در پی دارد. این اهداف وقتی قابل بررسی‌تر می‌شود که بدانیم دانشگاه مهم دیگری چون دانشگاه فرهنگیان هم برای دو سال است که بدون رئیس اداره می‌شود. سرپرست دو ساله دانشگاه مهم فرهنگیان، پیش از این اعلام کرده است که هیچ اعتقادی به «تربیت معلم» ندارد و در عوض خود را مجری برنامه‌های یونسکو، از قبیل برنامه «توسعه پایدار» می‌داند!

اگرچه تعیین نهایی رؤسای دانشگاه‌ها، با تصمیم نهایی شورای عالی انقلاب فرهنگی است، اما از نظر نباید دور داشت که با وقفه دو ساله برای تعیین رئیس این دانشگاه‌ها، احتمالاً آبها از آسیاب افتاده باشد و حساسیت‌ها کمرنگ شده باشد و افرادی که به دلیل سوابق غیرقابل دفاع‌شان نتوانسته‌اند رئیس و وزیر شوند، با این مرور زمان، بتوانند به همان مناصب که پیش از این صلاحیت‌شان رد شده است، نائل شوند! توجه و تیزبینی و آینده‌نگری اعضای محترم شورای عالی انقلاب فرهنگی در این خصوص تعیین‌کننده است. بر کسی پوشیده نیست که اگر در نتیجه مدیریت سیاسی مهمترین دانشگاه ایران، کوچکترین ناآرامی و رکود علمی‌ای که در این دانشگاه اتفاق بیفتد، به سرعت و با شدت بیشتر در سایر دانشگاههای کشور منتشر می‌شود.

عملکرد دولت محترم در تعیین وزیر علوم و رؤسای دانشگاه‌ها، در کنار مدیریت آموزش و پرورش و مواردی چون انحلال سازمان موفق فضایی، این شائبه را در اذهان ایجاد کرده است که مقوله «آموزش» در دولت یازدهم، بیش از آنکه با نگاه‌های کارشناسی شده و منطقی پیش رود، سیاسی زده است. این مهم با نزدیک شدن به ایام انتخابات، بیشتر خودنمایی خواهد کرد، از این رو لازم است که شورای عالی انقلاب فرهنگی از هم‌اکنون و با نگاهی به آینده، مانع از رکود علمی و سیاسی شدن دانشگاه‌ها شود. دولت محترم نیز در کنار پرداختن به موارد نمایشی‌ای چون تدوین منشور حقوق شهروندی که بیشتر یک ژست و پز سیاسی است تا اقدامی بدیع و راهگشا، بهتر این است که در عمل هم پایبندی خود را به موازین حقوقی و قوانین لازم‌الاجرای کشوری ثابت نماید.

محمدصادق فقفوری

گزارش خبری تحلیلی کیهان از ترفند دوسویه اسرائیل- آمریکا

ماموریت نتانیاهو
حمایت از توافق ژنو در پوشش مخالفت

سرویس سیاسی-

نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی که برای سفری ۴۸ ساعته به آمریکا رفته است، امروز در کنگره سخنرانی خواهد کرد. این سخنرانی از روزها قبل مورد توجه بسیاری قرار گرفته و آن را جنجالی توصیف کرده‌اند.

رسانه‌های غربی دعوت از بنیامین نتانیاهو به آمریکا را اقدام خودسرانه جمهوریخواهان می‌خوانند که می‌تواند باعث تنش میان روابط تل‌آویو و واشنگتن شود و مقامات مختلف کاخ سفید نیز ظاهراً از این موضوع ابراز نارضایتی کرده‌اند. منابع صهیونیستی ادعا کرده‌اند نتانیاهو می‌خواهد در سخنرانی خود در کنگره دست به افشاگری زده و جزئیات توافق احتمالی میان ایران و ۵+۱ را فاش کند.

آمریکا و رژیم صهیونیستی در بحبوحه مذاکرات هسته‌ای ۵+۱ با ایران، جنگ زرگری ایجاد اشتباه محاسباتی در تیم مذاکره کننده کشورمان را شدت بخشیده‌اند.

طی ۲ ماه اخیر، سفر نتانیاهو به آمریکا و سخنرانی در کنگره در کنار حضور در نشست لابی صهیونیستی ایپک موضوع عمده رسانه‌های آمریکایی و صهیونیستی و اروپایی شده با این محور که دولت آمریکا مخالف این سفر است. سفر نتانیاهو دیروز انجام شد. محور اصلی پر رنگ در خط القایی رسانه‌های غربی این است که نتانیاهو مخالف توافق با ایران است و برای بر هم زدن توافق به آمریکا سفر کرده است. این در حالی است که عامل سیاسی و رسانه‌ای صهیونیستی پس از اعلام توافق موقت ژنو تصریح کردند شانتاژ و فضاسازی رژیم تل‌آویو برای گرفتن امتیاز توسط آمریکا از ایران بوده است. اکنون نیز ادعای مخالفت نتانیاهو با توافق، با هدف عملیات فریب علیه تیم مذاکره کننده ایرانی صورت می‌گیرد. این در حالی است که دولت آمریکا در همین ۱۶-۱۵ ماه گذشته قبل از هر دور مذاکره با ایران هیئتی را برای مشورت به تل‌آویو گسیل داشته و پس از مذاکرات نیز گزارش جزئیات را به صهیونیست‌ها داده است.

در حقیقت ملاک قضاوت ایران درباره هر توافقی مشخصاً تثبیت حقوق کامل ایران در زمینه برنامه هسته‌ای و لغو همه جانبه و یکجای تحریم‌ها در ازای شفاف‌سازی و اعتمادسازی است و هر توافقی غیر از این چهارچوب، توافق بد محسوب می‌شود.

این اولین بار نیست که نتانیاهو دست به نمایش‌های عمومی و البته احمقانه می‌زند. دو سال پیش نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی در سخنرانی مجمع عمومی سازمان ملل، یک نقاشی از بمب اتمی را به جهانیان نشان داده و مدعی شد ایران در حال دستیابی به چنین بمبی است و باید جلوی آن را گرفت. این موضوع به سوژه‌ای برای تمسخر و لطیفه‌گویی در رسانه‌های جهان بدل شد. به نظر می‌رسد سخنرانی امروز وی در کنگره نیز چیزی شبیه همان نمایش نقاشی بمب اتمی در سال ۲۰۱۲ باشد. اما پشت پرده جنجال و هیاهوی نتانیاهو درباره توافق هسته‌ای احتمالی چیست؟ برای پاسخ به این پرسش باید به یک سال و نیم پیش برگشت و واکنش وی به توافق موقت را به یاد آورد.

به نظر نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی توافق ژنو برای ایران توافق قرن بود! او گفت: ایرانی‌ها همه چیز به دست آوردند، بی‌آنکه چیزی بپردازند، آنها به «توافق قرن» در «ژنو»، دست پیدا کردند.

آن زمان کیهان در تحلیل محتوای توافق ژنو نوشت؛ امتیازات نقد بسیاری دادیم و در مقابل وعده‌های نسیه‌ای گرفتیم که تا امروز اغلب آنها یا عملی نشده و یا با کارشکنی طرف مقابل روبرو شده‌اند. برخی رسانه‌ها و جریان‌های داخلی از این توافق به عنوان فتح‌الفتوح یاد کرده و کیهان را به همنوایی با اسرائیل متهم کردند! البته منتقدان کیهان نگفتند این چه توافقی است که هم برای ایران فتح‌الفتوح است و هم اوباما آن را بزرگ‌ترین دستاورد دوران ریاست جمهوری خود می‌خواند!

گذر زمان نشان داد جار و جنجال تل‌آویو چیزی جز شانتاژ رسانه‌ای نبوده و صهیونیست‌ها نه تنها از این توافق گله‌ای ندارند بلکه خواهان استمرار آن نیز هستند. موضوعی که وزیر امور خارجه آمریکا رسماً به آن اذعان کرد.

جان‌کری روز پنجشنبه در جلسه استماع کمیته روابط خارجی سنا گفت: « هر کسی که به توافق موقت نگاه کند، متوجه می‌شود این توافق واقعا سازنده بود که از جمله آن بنیامین نتانیاهو نخست‌وزیر اسرائیل می‌خواهد این توافق موقت تمدید شود. این در حالی است که وی ابتدا با آن مخالف بود و آن را توافق قرن برای ایران خطاب کرده بود. این توافق به این صورت نبود بلکه موجب جلوگیری از برنامه آنها و متوقف شدن فعالیت در اراک، تبدیل اورانیوم غنی شده در حد بیست درصد به صفر، دسترسی ما به فردو و اراک و دسترسی به استخراج، کارخانه، تولید و سانتریفیوژها شده است.» جان کری در ادامه اضافه کرد؛ «دانش هسته‌ای ایران را نمی‌توان با بمباران نابود کرد.»

اعتراف وزیر خارجه آمریکا به رضایت تل‌آویو از توافق ژنو به این اظهارات محدود نیست. جان‌کری پیش از پرواز به سوی ژنو برای شرکت در بیست و هشتمین نشست شورای حقوق بشر سازمان ملل، طی مصاحبه‌ای با شبکه «ای.بی.سی» گفت: ما در شرایط کنونی روابط نزدیکتری با اسرائیل در زمینه امنیت در مقایسه با هر زمان دیگری در تاریخ، داریم.

وی در زمینه توافق هسته‌ای با ایران افزود: توافقنامه موقت موجود با ایران، برای اسرائیل خوب بوده است و بنابراین می‌تواند یک توافقنامه بلندمدت باشد. اسرائیل امروز امن‌تر است و این معیاری است که ما برای هر توافقنامه‌ای با ایران در نظر خواهیم گرفت.

جان کری، در حالی این سخنان را به زبان آورد که ساعاتی پیش از آن با بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی، گفت‌وگویی تلفنی داشته است.

اگر چه تحلیل محتوای توافق ژنو به روشنی بیان کننده موضع تل آویو در مورد آن است اما اعترافات افرادی مانند جان کری به روشن شدن هدف نتانیاهو از سخنرانی نمایشی در کنگره را بیش از پیش آشکار می‌کند.

تمام جار و جنجال‌ها درباره دعوت از نتانیاهو و سخنرانی‌اش در کنگره برای جلب توجه افکار عمومی دنیا و معطوف کردن افکار به سوی این سخنرانی است. نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی- که با داشتن ده‌ها بمب هسته‌ای حتی حاضر به پیوستن به ان.پی.تی هم نیست!- بدون شک در این فرصت، سخنرانی قرابی درباره خطرات ایران اتمی و نزدیک بودن زمان دستیابی ایران به بمب اتم خواهد کرد. سخنرانی نتانیاهو در حالی است که کری و ظریف در سوئیس در حال ادامه مذاکرات هستند و وزیر خارجه آمریکا می‌کوشد زیاده خواهی‌های واشنگتن را در قالب توافقی جدید به ایران تحمیل کند. جنجال‌های رژیم صهیونیستی -از جمله سخنرانی امروز نتانیاهو- به مثابه زرورقی برای توافق نامتوازن و باج‌خواهانه است که آمریکایی‌ها روی میز مذاکرات گذاشته‌اند. این زرورق دو ماموریت دارد؛ اول ایجاد اختلال در محاسبات ایران و جا زدن پیشنهادهای باج‌خواهانه غرب به عنوان توافقی خوب و در واقع هل دادن ایران به سوی پذیرش نسخه دوم کلاه گشاد ژنو و دوم فریب افکار عمومی و القای این گزاره که پیشنهادات غرب آنچنان سخاوتمندانه است که جیغ اسرائیلی‌ها را درآورده اما ایران با لجبازی حاضر به پذیرش توافق نیست!

اما صرف نظر از این واقعیت یک سؤال مهم مطرح است و آن اینکه اگر اختلاف ادعایی میان نتانیاهو و اوباما واقعی- و نه فضاسازی- است در این صورت آیا انجام سفر نتانیاهو با وجود مخالفت رئیس جمهور آمریکا به معنای بی‌ارادگی رژیم ایالات متحده (با ۳۳۰ میلیون نفر جمعیت) در برابر رژیم اشغالگر ۵-۴ میلیون نفری و لابی صهیونیستی ۱۰۰ هزار نفری در آمریکا نیست؟ و اگر این گونه باشد اوباما چگونه می‌تواند شخصیتی عاقل و بالغ و مستقل برای امضای توافق با ایران محسوب شود؟!

آغاز مذاکرات در مونترو

سیدعباس عراقچی و مجید تخت روانچی و وندی شرمن معاونان وزرای خارجه ایران و آمریکا به همراه هلگا اشمیت معاون فدریکا موگرینی مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا بعدازظهر دیروز در شهر مونترو سوئیس در خصوص برنامه هسته‌ای ایران به گفت‌وگو نشستند.

در همین حال وزیر خارجه ایران که در ژنو به سر می‌برد در پاسخ به سوالی درباره دیدار با جان کری گفت که تا جایی که بتوانیم تلاشمان را برای به نتیجه رسیدن مذاکرات می‌کنیم.

ظریف درباره با وزیر خارجه آمریکا گفت: ما سعی خود را می‌کنیم، تا جایی که بتوانیم تلاش خود را به کار خواهیم گرفت.

ظریف همچنین گفت: آمریکا و دیگران باید بدانند که همه تحریم‌ها باید برداشته شود تا بتوانیم شاهد حصول توافق باشیم. ظریف تاکید کرد که توافق هسته‌ای به اراده سیاسی مذاکره‌کنندگان بستگی دارد. وزیر خارجه ایران ادامه داد؛ ما در دور قبلی مذاکرات پیشرفت داشتیم و اگر اراده سیاسی برای لغو تحریم‌ها وجود داشته باشد ما شاهد حصول توافق در این زمان هستیم.

بقیه در صفحه ۱۰

گفت و شنود

قهر!

گفت: نتانیاهو به آمریکا رفته و اعلام کرده است که قصد دارد جزئیات توافق ژنو را مطرح کند و آمریکا با این اقدام وی به شدت مخالفت کرده است.

گفتم: ای عوام! جنگ زرگری است! حالا که دیده‌اند ایران حاضر نیست کلاه‌گشادی که در توافق ژنو بر سرش گذاشته‌اند را بپذیرد نتانیاهو مأموریت پیدا کرده که علیه توافق ژنو حرف بزند و برخی از ساده‌لوحان داخلی با استناد به اینکه اسرائیل با توافق ژنو مخالف است! این توافق را یک دستاورد معرفی کنند!

گفت: ولی آمریکایی‌ها که گفته بودند همه جزئیات را با اسرائیل هماهنگ کرده‌اند و مقامات آمریکایی از توافق ژنو به عنوان یکی از بزرگترین دستاوردهای دولت اوباما یاد می‌کنند، بنابراین چه کسی جنگ زرگری اسرائیل و آمریکا را می‌پذیرد؟!

گفتم: شام آبگوشت بود، بچه خانواده خودش را لوس کرد و دمر خوابید و گفت قهر کرده است. مادرش که می‌دانست طرف چه مرضی دارد، مقداری گوشت کوبیده برایش کنار گذاشت. بچه ننر که دید هیچکس به او محل نمی‌گذارد، گفت، البته من که قهر کرده‌ام ولی این گوشت کوبیده به این خوشمزگی را برای هر کس کنار گذاشته‌اید، خیلی کم است!

روحانی در جلسه هیئت دولت:

حمایت مراجع عالیقدر مسئولیت دولت را سنگین‌تر می‌کند

رئیس‌جمهور تاکید کرد: حمایت و پشتیبانی مراجع عالیقدر و حوزه علمیه از سرمایه‌های بزرگ دولت است که بار مسئولیت دولت را سنگین‌تر می‌کند و باید در حفظ این سرمایه نهایت کوشش به عمل آید.

به گزارش پایگاه اطلاع رسانی دولت، حجت‌الاسلام حسن روحانی در جلسه هیئت دولت با تشکر از اقدامات وزارت امور اقتصادی و دارایی و سایر دستگاه‌ها در پیگیری اجرای سیاست‌های خروج غیرتورمی از رکود گفت: هرچند ما از رشد منفی فاصله گرفته و رشد مثبت را در این سال شاهد بودیم اما همچنان تا دستیابی به رشدی بر مبنای سند چشم‌انداز و اهداف برنامه، فاصله داریم.

حجت الاسلام روحانی در ابتدای جلسه نیز با تشکر از مراجع عالیقدر، فضلای بزرگوار و مردم شریف قم که دولت تدبیر و امید را مورد حمایت خود قرار دادند، حمایت و پشتیبانی مراجع عالیقدر و حوزه علمیه را از سرمایه‌های بزرگ دولت دانست که بار مسئولیت دولت را سنگین‌تر می‌کند و بایستی در حفظ این سرمایه نهایت کوشش به عمل آید.

وی همچنین بر ارتباط هرچه بیشتر دولت با حوزه‌های علمیه تأکید کرد.

همچنین گزارش وزارت امور اقتصادی و دارایی در خصوص «پایش عملکرد بسته سیاست‌های اقتصادی دولت برای خروج غیرتورمی از رکود» در حوزه‌های مختلف به هیئت وزیران ارایه گردید. در این گزارش، عملکرد کلیه دستگاه‌ها درباره مسئولیت‌هایی که در این سیاست‌ها به‌عهده داشتند، مورد بررسی و ارزیابی قرار گرفت.

در ادامه، تعدادی از پیشنهادهای دستگاه‌های اجرایی پس از بحث و بررسی، به تصویب هیئت وزیران رسید.

همچنین کاهش بهای فروش گاز طبیعی فشرده از جمله مصوبات این جلسه بود. براساس این مصوبه، بهای فروش هر مترمکعب گاز طبیعی فشرده (تحویلی به مصرف‌کننده نهایی) با احتساب مالیات ارزش افزوده و عوارض متعلقه به‌ترتیب از تاریخ ۱۳۹۳/۱۲/۱ از مبلغ (۴۵۰۰) ریال به مبلغ (۴۱۴۰) ریال و بهای هر کیلوگرم آن از تاریخ ۱۳۹۳/۱۲/۵ از مبلغ (۶۵۲۰) ریال به مبلغ (۶۰۰۰) ریال کاهش می‌یابد.

هیئت وزیران همچنین آیین‌نامه جذب، انتصاب و پرداخت فوق‌العاده ویژه رؤسا و اعضای شعب سازمان تعزیرات حکومتی را اصلاح نمود.

خبر ویژه

اداره ۲۷ دانشگاه با سرپرست چه معنایی دارد؟!

مشاور رئیس جمهور می‌گوید رفتار عبداله نوری در وزارت کشور دولت اصلاحات مورد اعتراض روحانی بود.

سیدرضا اکرمی در مصاحبه با نامه نیوز، با لیبرال خواندن دولت اصلاحات گفت: بعد از رسیدن آنها به قدرت هر چه جلوتر رفتیم قلم‌ها و اندیشه‌ها حالت لیبرالی پیدا کرد که متأسفانه الان هم در روزنامه‌های اصلاح‌طلب مشاهده می‌کنید. مثلاً آقای مرتضی حاجی معاونت پرورشی را در آموزش و پرورش حذف کرد در حالی که ما به این معاونت در انقلاب اسلامی اهمیت فراوانی قائل بودیم.

وی می‌افزاید: مسئله دیگر مثلاً رفتار عبداله نوری و تاج‌زاده در وزارت کشور بود. من نماینده بودم و می‌دیدم این دو چه کار می‌کنند. تاج‌زاده هر جا سفر می‌کرد یا در جلسات شورای اداری استان‌ها حرف‌هایی می‌زد که خیلی تناسبی با شرایط کشور نداشت.

رئیس شورای فرهنگی نهاد ریاست جمهوری با مرور خاطرات گفت: روزی در مجلس نشسته بودم و به روحانی گفتم این عبداله نوری چه کار می‌کند؟ و این چه حرف‌هایی است می‌زند. ایشان گفت اتفاقاً روزی به خاتمی گفتم عبداله نوری چرا اینگونه رفتار می‌کند؟ آقای روحانی تعریف می‌کرد وقتی اسم عبداله نوری را برای خاتمی بردم، مثل اینکه شوکی او را گرفته باشد منفعل شد و گفت: «نمی‌دانم این شیخ چرا اینگونه می‌کند. من هرچه به او می‌گویم گوش نمی‌دهند».

پیش از این عضو مرکزیت کارگزاران گفته بود عبداله نوری در سال ۶۸ به هیچ عنوان حاضر نبود وزیر کشور دولت هاشمی شود اما برای اینکه حسن روحانی وزیر نشود، وزارت کشور را قبول کرد.

محمد عطریانفر در مصاحبه با شرق و درباره پیشنهاد وزارت کشور به نوری از سوی هاشمی رفسنجانی در سال ۶۸ گفته بود: آقای نوری ابتدا سر می‌زند و می‌گوید حاضر نیست به جای آقای محتشمی‌پور به وزارت کشور برود. آقای هاشمی پاسخ می‌دهد به دلایلی، امکان ادامه وزارت آقای محتشمی‌پور در دولت جدید، ممکن نیست. (به چه دلایلی؟) شرایط و فضای کشور یا نوع نگاه آقای هاشمی. بار دوم همین خواسته را مطرح می‌کند و آقای نوری همان پاسخ را می‌دهد که به دلیل دوستی دیرینه با آقای محتشمی‌پور، این پیشنهاد را نمی‌تواند بپذیرد. بار سوم که فرصتی تا زمان معرفی کابینه به مجلس باقی نمانده بود، صراحتاً به آقای نوری می‌گوید اگر نپذیری، شیخ حسن روحانی را معرفی می‌کنم. آقای نوری می‌گفت وقتی این را شنیدم با خود گفتم به هر حال، من به اردوگاه جناح چپ تعلق دارم و آقای روحانی، در جریان مقابل طبقه‌بندی می‌شود و به همین دلیل می‌پذیرد.

سید رضا اکرمی در بخش دیگری از مصاحبه با نامه‌نیوز درباره نسبت خود با روحانی می‌گوید: بنده از نظر بینشی مشکلی با روحانی ندارم بلکه همراه او نیز هستم اما در برخی روش‌ها به او «ان قلت» دارم. به طور مثال وزارت علوم در دولت یازدهم کارنامه خوبی از خود نشان نداده است. این وزارتخانه ۹ ماه وزیر داشته، ۶ ماه سرپرست، سه نفر معرفی شده‌اند که مجلس رأی نداد که بالاخره به آقای فرهادی ختم به خیر شد. بنده به ایشان گفتم که آقای روحانی وزیر علوم باید قابل و لایق باشد. لایق باشد که وزارت خانه را اداره کند و قابل باشد تا مجلس به او رأی اعتماد بدهد. الان اداره شدن ۲۷ دانشگاه با سرپرست چه معنایی دارد؟

یادآور می‌شود اکرمی اخیراً مغضوب نوبخت سخنگوی دولت شد که مدعی بود وی رئیس شورای فرهنگی نهاد ریاست جمهوری است، حال اینکه برای اکرمی حکم رسمی صادر شده است.

دولت از آدرس‌های غلط درباره رشد اقتصادی اجتناب کند

«دست‌اندرکاران دولت باید از آدرس‌های غلط در اقتصاد و رشد اقتصادی اجتناب کنند»

روزنامه آفتاب یزد با انتشار تحلیل فوق درباره آمار رشد اعلام شده نوشت: با تحلیل رشد ۴ درصدی نیمه اول سال ۱۳۹۳ نسبت به سال ۱۳۹۲، ملاحظه می‌شود که بخش‌های خدمات، صنعت و نفت با به ترتیب ۱۴/۸ (۳۷/۵ درصد از کل)، ۹/۶ (۲۴/۲ درصد) و ۸/۹ (۲۲/۴ درصد) هزار میلیارد ریال ایجاد ارزش افزوده، ۸۴ درصد از رشد اقتصادی را برعهده داشته‌اند. باتوجه به اینکه برآورد رشد بخش صنعت در فصل اول سال ۱۳۹۳ نسبت به دوره مشابه در سال قبل براساس شاخص تولید کارگاه‌های بزرگ صنعتی کشور بوده، ملاحظه می‌شود که خودروسازی با رشد ۶۹ درصد (و ضریب ارزش ۱۶/۳ درصد) عامل اصلی رشد صنعت معرفی شده است. نظر به تکیه بر مونتاژ ورودی وارداتی، خودروسازی نمی‌تواند تا این حد بر روی افزایش درآمد صنعتی کشور تاثیرگذار باشد. در شرایطی که شاخص سهام در بورس تهران از ۸۹ هزار واحد به ۶۵ هزار واحد افت کرده و گفته می‌شود با توجه به کاهش ۴۰ درصدی متوسط قیمت سهام باید بیش از این باشد، صحبت از رشد اقتصادی و آن هم در بخش صنعت چندان چنگی به دل نمی‌زند. با عنایت به اوضاع کلی دیگر صنایع کشور به نظر می‌رسد که نه‌تنها اغلب بخش‌های صنعتی رشد چندانی نداشته، بلکه به ویژه در صنایع کوچک و متوسط رکود عمیق‌تر شده است.

آفتاب یزد می‌افزاید: در بخش خدمات فعالیت‌های بازرگانی، رستوران و هتل‌داری مسئول ۴۴/۵ درصد از کل ایجاد ارزش افزوده این بخش بوده و ۱۶/۷ درصد از کل ایجاد تولید ناخالص داخلی را برعهده داشته است. پس از آن، فعالیت‌های بانکی و بیمه و حمل و نقل با به ترتیب با ۱۴/۳ درصد و ۶/۳ درصد از کل ایجاد تولید ناخالص داخلی قرار دارند.

این روزنامه اصلاح‌طلب می‌نویسد: در حالی که بخش‌های نفت، بازرگانی، هتل‌داری، صنعت، ساختمان و بانکی/ بیمه ۹۰ درصد از رشد اقتصادی شش ماهه ۱۳۹۳ را ایجاد کرده‌اند، همه این بخش‌ها از رشد تورمی کمتر از کل اقتصاد (۱۷ درصد) برخوردار بوده‌اند. به عبارت دیگر به رغم سرکوب یا کاهش قیمت‌ها، این بخش‌ها مولد رشد شده‌اند. چگونه با وجود افزایش هزینه‌های مالیاتی، مالی، انرژی، دستمزدها، لجستیک، عمومی بیش از ۲۰ درصدی و رکود عمومی بازار فروش، بخش صنعت توانسته با ۱۰/۵ درصد افزایش قیمتی رشد تولید ۶/۵ درصدی داشته باشد، خود جای تعمق و سؤال دارد.

این روزنامه در پایان تأکید می‌کند: مسئولان و دست‌اندرکاران دولت یازدهم باید از دام انحرافات خوش‌بینانه به سمت آدرس های غلط در اقتصاد که نتیجه آن تداوم مسیر پراشتباه قبلی اقتصاد کشور است، اجتناب کنند. درخواست همه از دولت ضمن صداقت، شفافیت، قاطعیت و شجاعت اقتصادی، طراحی سیاست‌های کلان اقتصادی موثر و اجرای کارآمد ساز و کار عملیاتی است.

روایت شرق از بی‌علاقگی دولت به مشورت با کارشناسان اقتصادی

ستاد اقتصادی دولت علاقه چندانی به مشورت گرفتن از اقتصاددانان و کارشناسان نشان نمی‌دهد.

روزنامه شرق با درج این مطلب، از قول یک کارشناس اقتصادی نوشت: دولت برنامه جدی برای مقابله با بیکاری ندارد. متأسفانه دولت یا وزارت کار در این مدت دو ساله طرحی که بتواند تغییری اساسی در بازار کار ایجاد کند، ارایه نکرده‌اند. به نظر می‌آید نظر دولت این است که با بهبود فضای کسب و کار، ریسک سرمایه‌گذاری بخش خصوصی را کاهش دهد و بخش خصوصی در این فضا به سرمایه‌گذاری مولد دست بزند. این مسئله بسیار زمانبر است و معلوم نیست چه زمانی به نتیجه برسد.

این کارشناس اقتصادی می‌افزاید: کسی با لغو تحریم‌ها مشکلی ندارد اما معلوم نیست که رفع یا تعلیق تحریم‌ها چه زمانی به نتیجه برسد. حتی اگر تحریم‌ها تعلیق شوند مدت‌ها طول خواهد کشید تا سرمایه‌گذاری‌ها به سمت فعالیت‌های اشتغال‌زا حرکت کنند.

کریمی معتقد است: دولت عمدتاً به دنبال رفع تحریم و حل شدن مسئله اشتغال از طریق بخش خصوصی است. من برن